

[Aksel Larsen.]

og Krig mod Paladserne —, og 3) at værne det danske Folk saa meget som muligt imod Krigens Følger.

Det forekommer mig, at der saavel i den hidtidige offentlige Agitation og saakaldte Oplysningsvirksomhed som ogsaa under Debatten her i Gaar er fremkommet adskilligt, der ikke er i Overensstemmelse med dette, og som oven i Købet strider ogsaa imod den Maade at stille vore Opgaver op paa, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch benyttede. Jeg tænker her paa en saadan Begivenhed som Danmarks og de øvrige skandinaviske Staters saakaldte Demarche i Moskva, om hvilket jeg anmoder den højtærede Udenrigsminister eller hans Stedfortræder, den højtærede Statsminister, om at give en Redegørelse. Det interesserer mig at vide, paa hvilket Grundlag man har foretaget denne Handling. Det interesserer mig at vide, om Regeringen har noget andet Grundlag for denne Handling. Foretagelse end det, der er kendt i Offentligheden. Og hvis den ikke har dette, vil jeg med det samme sige, at saa forekommer det mig overhovedet ikke, at der foreligger noget Grundlag derfor. Derimod forekommer det mig, at Handlingen i saa Fald vidner om en for Danmark uhyre beklagelig Mangel paa Forstaaelse af den Magtforskydning, der er sket i Østersøområdet, som i hvert Fald, hvad Danmark angaar, kun kan være til Gavn for Muligheden af Danmarks Eksistens som selvstændig Stat.

Dernæst forekommer det mig, at denne Handling er i absolut Modstrid med den Hovedtese, man altid har opstillet fra anden Side i denne Sal, og ikke mindst fra Regeringspartierne Side, den Hovedtese, som ogsaa forefindes i en for nylig udsendt Brochure fra Socialdemokratiet. Der bliver i denne sagt, at det ikke er vor Opgave at blande os i Stormagternes Sager eller dømme over deres Politik. Det samme Synspunkt har man jo høvdedet Gang paa Gang. Naar vi fra vor Side mente, at der kunde være Foranledning til, at Danmark, bl. a. som Folkeforbundsmedlem, interesserede sig for visse Begivenheder i Europa, eller naar vi fremhævede, at Danmark ogsaa for sin egen Skyld burde interessere sig for disse Begivenheder, saa sagde man: Vi skal ikke blande os i Stormagternes Politik, vi skal ikke dømme over den. Nu har man alligevel i et andet Tilfælde gjort det stik modsatte, og samtidig med at jeg er af den Mening, at dette aldeles ikke er i Overensstemmelse med Danmarks Interesser og ikke er i Over-

ensstemmelse med det Arbejde, vi burde gøre for at understøtte Fredens Kræfter i Verden, saa mener jeg altsaa, at det heller ikke er i Overensstemmelse med den Hovedlinie, som bl. a. det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch her har trukket op.

Jeg kan ikke undlade samtidig at fremkomme med nogle Bemærkninger i Anledning af det, der foregaar i Øjeblikket i Stockholm. Jeg kan ikke undlade det, dels paa Grund af det, man her har engageret Danmark i, og som det maa være tilladt at sætte under Debat her, dels paa Grund af den virkelig enestaaende Kampagne, man har sat i Gang, og paa Grund af de udfordrende Udtalelser, der er fremkommet her under Debatten i Gaar.

Jeg har den størst mulige Sympati for det finske Folk og ønsker, at det finske Folk virkelig maa vinde sin Frihed, men jeg kan ikke gaa med til at anerkende Rigtigheden af Paastanden om, at Finland er en demokratisk Stat. Jeg har ved tidligere Lejligheder klargjort, at jeg betragter ikke det Demokrati, vi har i Danmark, som fuldkomment, men at jeg naturligvis er parat til at forsvare dette ufuldkomne Demokrati mod dem, der vil gøre det værre, dem, der vil erstatte det med Diktatur. Men jeg vil samtidig have Lov til at sige, at selv Demokrati i almindelig dansk Forstaaelse af dette Ord har man ikke Lov til at bruge som Betegnelse for den nuværende finske Stat, der i sin Tid er opstaaet, om jeg saa maa sige, som en tysk Vasalstat, født i Blod med Støtte af en tysk Interventionshær, og som til Dato ikke har indrømmet Arbejderbevægelsen de mest elementære demokratiske, politiske og økonomiske Rettigheder.

Jeg ønsker endvidere at sige, at adskilligt af det, der er fremkommet i denne Sal i Debatterne, just ikke tyder paa, at Viljen til Neutralitet er saa forfærdelig stor hos dem, der taler saa meget om den. I hvert Fald maa jeg for at forebygge Misforstaaelser bede det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch om en Forklaring paa, hvad han mente med sine Udtalelser i Gaar, som kan findes i Fortrykket Sp. 167 forneden. Der taler det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch om

„de Undtagelser, der jo ogsaa findes i denne Sal, Folk, hvis Ord og Handlinger kun dikteres udefra, og som har vist, at de paa Kommando“ — udefra formentlig — „er parate til at slaa sig selv paa Munden og sige hvad som helst“. Det harmonerer med Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem og hans Partifæller uden for denne Sal, og hvis